

Quoties illud a nobis petitur quod rationi convenire cognoscitur, animo nos decet libenti concedere, et petentium desideriis congruum suffragium imperitari. Proinde, dilecte in Domino fili Asceline abbas, tuis rationabilibus postulationibus affectione paterna gratum præbentes assensum, B. Petri Fossat monasterium, cui Deo auctore præesse dignosceris, apostolicæ sedis privilegio communimus, statuente ut quasunque possessiones, seu bona ex concessione, vel confirmatione Romanorum pontificum, seu Francorum regum, vel quorumlibet episcoporum in presentiarum juste et canonice possidetis, quæcunque etiam in futurum auxiliante Domino poteritis adipisci, firma vobis in perpetuum, et illibata permaneant, in quibus hæc propriis nominibus duximus exprimenda.

In archiepiscopatu Senonensi, villam quæ dicitur Seia, et ecclesiam ejus, prioratum Capellæ et ecclesiam ejus, ecclesiam de Achertiis, ecclesiam de Colliaco.

In episcopatu Carnotensi, prorum S. Arnulfi, et ecclesiam ejus, prioratum de Monasteriis, ecclesiam de Longo villari, ecclesiam de S. Mauricio.

In episcopatu Parisiensi, in burgo Castrensi, prioratum S. Clementis, et ecclesiam ejus, ecclesiam de Evriaco in castro Corboilo, prioratum S. Joan. Bapt. in castro Turnomio, prioratum S. Dionysii, et ecclesiam ejus cum capellis et rebus ad prioratum pertinentibus, ecclesiam de Oratorio, ecclesiam de Ferreolis, ecclesiam de Brucia, ecclesiam S. Hilarii de Varenis, cum cappella S. Nicolai, sita in Fossat villa, ecclesiam de Boissiac, ecclesiam de Mansionibus, ecclesiam de Nobiliaco, ecclesiam de Noisiaco sicco, præterea prioratum S. Eligii, infra civitatem Parisiensem situm, et ecclesias ad ipsum pertinentes, videlicet ecclesiam S. Martialis, ecclesiam Sancti Petri de Arsonibus, ecclesiam S. Crucis, ecclesiam S. Petri de Bobus infra muros ejusdem civitatis sitas, ecclesiam S. Beniti ultra magnum pontem, ecclesiam S. Pauli extra civitatem, cum terris et rebus ad eam pertinentibus; et in archiepiscopatu Senonensi, ecclesiam Sancti Hilarii, in villa quæ dicitur Messia; præterea prioratum S. Verani, cum terris et rebus ad eum pertinentibus, prioratum de Equata, cum omnibus ad eum pertinentibus. Vobis nihilominus confirmamus in ecclesia Parisiensi præbendam unam ad monasterium vestrum spectantem, et in eadem ecclesia aliam præbendam ad prioratum S. Eligii pertinentem.

De episcopatu vero Meldensi, ecclesiam de Curte Prothasii. Auctoritate insuper apostolica firmiter inhibemus, ut nullus episcopus seu archiepiscopus nisi de mandato Romani pontificis, aut nisi legatus ad hoc missus specialiter in vos, vel aliquem de congregatione vestra fratrem, sive monachum excommunicationis sententiam promulgare nedum ferre præsumat. Quæ si lata fuerit, seu modo quolibet promulgata, eam auctoritate apostolica decer-

nimus non tenere. Pro dedicationibus ecclesiarum pro consecrationibus altarum, chrismatis, olei et similium, pro locatione abbatis, cum in novitate sua pastoralis locatur, nullus decanus, nullus archidiaconus, nullus Ecclesiæ prælatus, aliquid aliquando exigere vel extorquere præsumat. Obceunte vero tunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus inibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel pars sanioris consilii, scundum Dei timorem, et B. Benedicti Regulam providerint eligendum. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, etc.

Datum Pisis per manum Almerici S. R. E. diaconi, cardinalis et cancellarii, x Kal. Martii, in dictione XII, Incarnationis Dom. 1136, pontificatus domni Innocentii papæ II anno VI.

CCXX.

Ad Gregorium Bergomatem episcopum.

(Anno 1136, Febr. 28.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, IV, 456.]

INNOCENTIUS, etc., venerabili fratri GREGORIO Bergomeusi episcopo, etc.

Non dubium est quod controversiam, quæ inter canonicos Sanctorum martyrum Vincentii et Alexandri est hæcenus agitata, in nostra præsentia terminavimus. Cæterum canonici Sancti Vincentii plusquam oportet sapere cupientes, sicut accepimus, sententiæ nostræ verba cavillantur, et ad suum intellectum atque voluntatem invertunt. Nec his contenti sedes in choro antiquitus institutas transposuerunt. Sed hæc mutatio dexteri Excelsi non fuisse cognoscitur. Ideoque fraternitati tuæ mandamus, atque præcipimus, ut tam de sedibus in choro seu in mensa, omni transportatione submota, quam de pace, incenso, aut aliis, quemadmodum a nobis statutum est, inviolabiliter facias observari. Atque hujusmodi scrupulositates seu cavillationes superinduci nostræ sententiæ ulterius non permittas. De fidelitatibus etiam faciendis, de pœnitentiis, vel de capellanis, seu sedibus, in choro, synodo, vel mensa episcopi, etc., seu de aliis capitulis, quæ in nostro privilegio continentur, ita æquus arbiter inter eos resideas, ut canonici Sancti Alexandri non habeant unde adversus te juste conqueri debeant.

Data Pisis, II Kal. Martii.

CCXXI.

Ad Petrum venerabilem Cluniacensem abbatem. — Confirmatio ecclesiæ Rochabovecurtiensis.

(Anno 1136, Mart. 13.)

[MANSI, *Concil.*, XXI, 411.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto in Christo filio PETRO Clun. abbati, ejusque successoribus regulariter substituendis, in perpetuum,

Bonus et diligens paterfamilias gaudio magno

gaudet cum vineam suam locatam, agricolis vigilantibus studio videt excoli, et tribulis ac sentibus pariter emundari. Cujus profecto gaudio lætitia jucundior cumulatur, si eadem vinea, propagatione ordinaria, per multorum spatiorum dimensionem incipiat dilatari. Proportionali igitur ratione Deo credimus gratissimum esse, si Deo dicati religio Clun. monasterii, et diversas ecclesias exornet, atque plurimorum mentes disciplinis regularibus instruat, et fide, quæ per dilectionem operatur, inflammet. Eapropter, dilecte in Domino fili, Petre abbas Cluniacensis, memores devotionis, quam erga sedem apostolicam cum commissa tibi ecclesia semper habuisti, et honoris et servitii, quod nobis efficaciter fideliterque, maxime tempore schismatis, impendisti: ecclesiam de Rochabovecourt, laudantibus ejusdem clericis a venerabili fratre nostro Willelmo Petragoricensi episcopo Pontio abbati antecessori tuo et per eum ecclesie Clun. canonicè donatam, et a felicis memorie papa Calixto antecessore nostro, sicut privilegium ejus testatur, solemniter confirmatam, tibi successoribusque tuis, non solum confirmamus, sed etiam confirmando, auctoritate apostolica donamus, ut ordo Clun. ad laudem Dei, ad quam specialiter institutus est, et ad honorem sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, cui omnino devotus est, perpetuis temporibus ibi floreat. Statuentes ut nulli hominum liceat eandem ecclesiam, vel bona, quæ in præsentiarum legitime possidet, aut in futurum justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, temere perturbare, auferre, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare. Si qua igitur in posterum ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, etc.

Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ episcopus, subscripsi.

Ego Guillelmus Prænestinus episcopus, subscr.

Ego Gregorius diac. card. SS. Sergii et Bacchi, subscripsi.

Ego Guido card. diac. S. Adriani subscripsi.

Ego Vassalus diac. card. S. Eustachii, subsc.

Ego Hubaldus diac. card. S. Mariæ in Via Lata, subscripsi.

Ego Anselmus presb. card. subscripsi.

Ego Luitfredus card. tit. Vestinæ, subscripsi.

Ego Lucas presb. card. tit. SS. Joannis et Pauli, D subscripsi.

Data Pisis per manum Aimerici S. R. E. diaconi card. et cancellarii, II Idus Martii, indictione XIV, Incarn. Dominicæ anno 1136, pontificatus domni Innocentii papæ II anno VII.

CCXXII.

Ad eundem. — Confirmatio Montis Desiderii.

(Anno 1136, Mart. 13.)

[MANSI, Concil., XXI, 1412.]

Isdem est omnino concepta verbis atque præcedens, usque ad inflammet. Tum: Hoc profecto intuitu Montisdesideriensem [forte pro Montisdesideriensem] ecclesiam a venerabilibus fratribus nostris Guarino

A Ambianensi, et Simone Noviomensi, episcopis, monasterio Cluniacensi canonicè et devote collatam, idipsum quoque charissimo filio nostro Ludovico illustri et glorioso Francorum rege, et Raynaldo Remensi archiepiscopo, atque Radulpho de Perrona concedentibus, et pro ejus confirmatione sedem apostolicam suppliciter exorantibus, cum omnibus ad ipsam pertinentibus, in perpetuum tibi tuisque successoribus confirmamus. Statuentes, ut nulli omnino homini liceat eandem ecclesiam vel bona, quæ in præsentiarum legitime possidet, vel in futurum justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, temere perturbare, auferre, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare. Si qua igitur in posterum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, etc.

B Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ episcopus, subscripsi.

Ego Guillelmus Prænestinus episc. subscripsi.

Ego Anselmus presb. card. subscripsi.

Ego Luitfredus presb. card. subscripsi.

Ego Lucas presb. card. tit. SS. Joannis et Pauli, subscripsi.

Ego Guido card. diac. S. Adriani, subscripsi.

Ego Vassalus diac. card. S. Eustachii, subscripsi.

Ego Hubaldus diac. card. S. Mariæ in Via Lata, subscripsi.

C Datum Pisis per manum Aimerici S. R. E. cardinalis et cancellarii, III Idus Martii, indict. XIV, Incarn. Dominicæ anno 1136, pontificatus domni Innocentii papæ II anno VII.

CCXXIII.

Privilegium pro Ecclesia Niciensi.

(Anno 1136, Mart. 29.)

[UGHELLI, Italia sacra, IV, 1410.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri PETRO Niciensi episcopo, ejusque successoribus canonicè promovendis in perpetuum.

Officii nostri nos hortatur auctoritas pro Ecclesiarum statu satagere, et earum quieti et utilitatibus salubriter, auxiliante Domino, providere. Dignum namque et honestati congruum esse cognoscitur ut qui ad Ecclesiarum regimen assumpti sumus, eas a pravorum hominum nequitia tueamur, et B. Petri atque apostolicæ sedis patrocinio muniamus, et Niciensem Ecclesiam, cui Domino auctore præesse dignosceris, S. R. E. privilegio roboramus, statuentes ut ordo canonicus, qui secundum B. Augustini regulam tuo laudabili studio est in Niciensi Ecclesia Dei gratia institutus, ibidem futuris temporibus irrefragabiliter observetur, et decedentibus clericis, qui in præsentiarum in eo Domino famulantur, nullus eis nisi regularem vitam professus canonicus subrogetur. Obeunte quoque te nunc ejusdem loci episcopo, nemo ibi præter quam regularis episcopus præponatur, qui eidem Ecclesiæ cooperante Domino præesse valeat et prodesse. Decernimus etiam ut quæcunque bona, quascunque possessiones eadem